

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/410/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814206963
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3814206963.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne : G. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX/X, C., proti žalovanej: P. F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX A, S., t.č. bytom Z. XXX/X, C., o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. júna 2016, č. k. 16C/63/2014 - 144, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. 2 vo vchode č. 1 na prízemí apartmánového bytového domu súpisné číslo XXX postaveného na parcele registra C č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku parcely registra C č. XXXX/X, o výmere XXX m², zastavané plochy a nádvoría a k pozemku parc. č. XXXX/X, o výmere 227 m², zastavané plochy a nádvoría, o veľkosti podielu 6517/26108-in, zápis v LV č. XXXX v k. ú. Bojnice a odovzdať ho žalobkyni v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podaným návrhom doručeným súdu domáhala uloženia povinnosti žalovanej vypratať byt č. 2 vo vchode č. 1 na prízemí apartmánového bytového domu súpisné číslo 279, postaveného na parcele registra C č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku parcely registra C č. XXXX/X, o výmere 173 m², zastavané plochy a nádvoría a k pozemku parc. č. XXXX/X, o výmere 227 m², zastavané plochy a nádvoría, o veľkosti podielu 6517/26108-in, zápis v LV č. XXXX v k. ú. Bojnice a odovzdať ho žalobkyni s odôvodnením, že dňa 18.3.2014 žalobkyňa vydražila predmetný byt s príslušenstvom na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 18.3.2014, za najvyššie podanie vo výške 43.500 eur s tým, že predmetné nehnuteľnosti sú v súčasnosti zapísané v jej výlučnom vlastníctve na LV č. XXXX v k. ú. Bojnice. Po uvedenej dražbe bola žalovaná prostredníctvom zástupkyne žalobkyne vyzvaná na vypratanie nehnuteľnosti s tým, že jej uhradí nájom na primeranú dobu v inej nehnuteľnosti, na čo žalovaná reagovala, že sa má kde vysťahovať a napriek tomu byt nevypratala. Keďže dlhšiu dobu neboli uhrádzané energie, následne došlo k odpojeniu bytu od energií. Žalovaná bola vyzvaná na vypratanie bytu i dňa 5.4.2014, kedy žalobkyňa za asistencie polície vstúpila do nehnuteľnosti a z jej strany bola zistená špina v byte a devastácia bytu. V súčasnosti žalovaná užíva predmetný byt s príslušenstvom neoprávnene, čím neoprávnene zasahuje do vlastníctva žalobkyne, preto navrhla podanému návrhu vyhovieť. Na pojednávaní žalobkyňa spresnila, že po

dobrovoľnej dražbe bola spísaná zápisnica o odovzdaní predmetu dražby, ktorého stretnutia sa žalovaná nezúčastnila a nehnuteľnosť nespřístupnila. Taktiež poukázala na skutočnosť, že predmetný byt bol hygienou vyhlásený za hygienicky závadný a nemali by sa tam zdržiavať žiadne osoby. Náhradu trov konania nežiadala priznať. Žalovaná s podaným návrhom nesúhlasila. Uviedla, že nie je ochotná predmetný byt vypratať z dôvodu protiprávnosti predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, ktoré predchádzali tomuto konaniu.

3. Súd prvej inštancie po zhodnotení skutkového stavu vychádzajúc s citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že návrh žalobkyne je v celom rozsahu opodstatnený. Z výsledkov vykonaného dokazovania, a to i z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX v k. ú. Bojnice z 20.5.2016, mal súd preukázané, že nehnuteľnosti, vypratania ktorých sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej v tomto konaní, sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktorá je i spoluvlastníčkou podielu o veľkosti 6517/26108 na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a pozemkov, pričom uvedené nehnuteľnosti nadobudla dobrovoľnou dražbou dňa 18.3.2014. Z pripojeného spisu tun. súdu 15C/91/2014 vyplýva, že žalovaná / v tom konaní ako žalobkyňa/ sa ako prechádzajúca vlastníčka týchto nehnuteľností domáhala určenia neplatnosti uvedenej dobrovoľnej dražby konanej dňa 18.3.2014, o ktorom návrhu tun. súd rozhodol, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/232/20154-218 zo dňa 22.03.2016, tak, že návrh žalobkyne ako neopodstatnený v celom rozsahu zamietol, na základe čoho teda posúdil dražbu predmetných nehnuteľností konanú dňa 18.3.2014 ako platnú. V tej súvislosti súd uviedol, že súd je citovanými rozhodnutiami súdu prvej inštancie i Krajského súdu v Trenčíne viazaný, pričom nie je oprávnený posudzovať zákonnosť, resp. nezákonnosť cit. rozhodnutí. Z výsledkov vykonaného dokazovania v tejto veci nesporene vyplýva, že napriek tomu, že vlastníčkou uvedených nehnuteľností je žalobkyňa, žalovaná predmetné nehnuteľnosti žalobkyne dobrovoľne nevydala, o čom svedčí i zápisnica o odovzdaní predmetu dražby z 2.4.2014, kedy sa žalovaná odovzdania bytu nezúčastnila a byt nespřístupnila. To, že žalovaná predmetný byt užíva i v súčasnosti, vyplýva z jej vyjadrení v tomto konaní, kedy prezentovala i svoj názor, že predmetný byt nie je ochotná vypratať. Keďže žalovaná v súčasnosti už nie je vlastníčkou predmetných nehnuteľností a súd v rámci vykonaného dokazovania nezistil žiadne užívacie právo žalovanej k predmetnému bytu / t.j. nájomný resp. iný obdobný právny vzťah/, súd dospel k právnomu názoru, že žalovaná predmetný byt užíva neoprávnene, preto podanému návrhu v celom rozsahu ako opodstatnenému vyhovel, a to v zmysle cit. §-u § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení. Čo sa týka namietaných tvrdení žalovanej, že celá dražba nehnuteľnosti prebehla podvodným konaním, súd sa s uvedenými a obdobnými námietkami vysporiadaval už v rámci konania 15C/91/2014, v ktorom konaní súd posudzoval i cenu, za ktorú bol vydražený predmetný byt na vyššie uvedenej dobrovoľnej dražbe. Čo sa týka CD nosiča predloženého žalovanou v tomto konaní, súd po oboznámení sa s obsahom uvedeného CD nosiča, ktoré sa nachádza na č.l. 137 spisu uviedol, že na uvedenom nosiči dát sa nenachádzajú žiadne relevantné právne skutočnosti, ktoré by mali význam pre posúdenie nároku žalobkyne uplatneného v tomto konaní, a preto na uvedené dôkazy predložené žalovanou neprihliadal. Súd ani nevykonal ďalšie dokazovanie navrhované žalovanou, a to dotazom na Mesto Bojnice ohľadom oznámenia ceny obdobných bytov a nevykonal ani výsluch navrhovaného svedka Ing. E. ohľadom lopatky, ktorú našla žalovaná v kancelárii bývalého zamestnávateľa, ani výsluchom svedka Z., s ktorým mala údajne chodiť p. O. vyberať pohľadávky v 90. rokoch, pretože navrhované dokazovanie nie je právne relevantné v tomto konaní. Preto súd s poukazom na všetko uvedené podanému návrhu ako opodstatnenému vyhovel.

4. O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, t.j. žalovanej, náhradu trov konania v celom rozsahu nepriznal, pretože bola v konaní v celom rozsahu neúspešná.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že všetky tvrdenia, ktorými bol rozsudok odôvodnený. Zároveň podala námietky voči prevažnej časti vyjadrení žalovaného jednotlivu aj súhrnne, nakoľko obsahujú hrubé chyby, nelogizmy a výslovné lži, ktoré skresľujú situáciu a vytvárajú klamlivý dojem, že dražba bola opodstatnená, prípadne, keď sa predsa len uskutočnila, že prebehla podľa zákona. Opodstatnená nebola a neprebehla podľa zákona. Nemala sa uskutočniť vôbec. Je len dôsledkom predchádzajúcej činnosti organizovanej zločineckej skupiny. To znamená, že rozhodnutie o vyprataní nehnuteľností nemá oporu v predchádzajúcich rozhodnutiach o dražbe a o pohľadávke. Naďalej ich považuje za neplatné. K takému záveru, ako súdy vo veci predmetnej pohľadávky, dražby a vypratania nehnuteľnosti došli, došli len preto, že im to všetko zúčastnení, včítane nich samých dovolili. Ďalej sa v odvolaní vyjadrovala k osobe žalobkyne ako i ku konaniam ohľadom neplatnosti dražby a pohľadávky S Slovenska. Ďalej namietala, že sudkyňa neuznala dôkazy predložené

na CD, pritom jej tvrdenie že sa s nimi oboznámila je nepravdivé. Upozornila, že bude celú skupinu osôb, včítane sudcov žalovať z týrania, šikanovania, hromadného podvodu, aj za to, že jej odpojili energie v byte po ich spoločných násilných činoch, za znemožnenie spoločenského uplatnenia a mnohé ďalšie zločiny a zverstvá, čo jej porobili. Psychicky narušený Z. vedel veľmi dobre, ako sa nikdy nechcela súdiť a aký obrovský pozor dávala na úplne všetko, aby nebodaj čo i len nebola v miestnosti s nejakým nie veľmi hodným človekom. Tento psychicky chorý človek sa spolu s ansámbľom rozhodli, že ju budú doživotne týrať práve týmto zverským spôsobom. Nebude podporovať zločincov ani stupiditu a ani živiť nepotrebných štátnych úradníkov. Domáhala sa, aby bol uvedený rozsudok zrušený v plnom rozsahu, a aby súd určil, že Ing. F. A. nie je povinná predmetnú nehnuteľnosť vypratať, nakoľko dražba je neplatná v celom rozsahu. Výlučným vlastníkom predmetného bytu s príslušenstvom je aj naďalej žalovaná. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadřila.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

8. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. 2 vo vchode č. 1 na prízemí apartmánového bytového domu súpisné číslo XXX postaveného na parcele registra C č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku parcely registra C č. XXXX/X, o výmere 173 m², zastavané plochy a nádvoria a k pozemku parc. č. XXXX/X, o výmere 227 m², zastavané plochy a nádvoria, o veľkosti podielu 6517/26108-in, zápis v LV č. XXXX v k. ú. Bojnice a odovzdať ho žalobkyňi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

10. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, a to i z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX v k. ú. Bojnice, že nehnuteľnosti, vypratania ktorých sa žalobkyňa domáha voči žalovanej v tomto konaní, sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktorá je i spoluvlastníčkou podielu o veľkosti 6517/26108 na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a pozemkov, pričom uvedené nehnuteľnosti nadobudla dobrovoľnou dražbou dňa 18.3.2014. Z pripojeného spisu sp. zn. 15C/91/2014 vyplýva, že žalovaná / v tom konaní ako žalobkyňa/ sa ako prechádzajúca vlastníčka týchto nehnuteľností domáhala určenia neplatnosti uvedenej dobrovoľnej dražby konanej dňa 18.3.2014, o ktorom návrhu okresný súd rozhodol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/232/20154-218 zo dňa 22.03.2016 tak, že návrh žalobkyne ako neopodstatnený v celom rozsahu zamietol, na základe čoho teda posúdil dražbu predmetných nehnuteľností konanú dňa 18.3.2014 ako platnú. V tej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že súd je citovanými rozhodnutiami viazaný, pričom nie je oprávnený posudzovať zákonnosť, resp. nezákonnosť citovaných rozhodnutí. Z výsledkov vykonaného dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie v tejto veci nesporne vyplýva, že napriek tomu, že vlastníčkou uvedených nehnuteľností je žalobkyňa, žalovaná predmetné nehnuteľnosti žalobkyne dobrovoľne nevydala, o čom svedčí i zápisnica o odovzdaní predmetu dražby z 2.4.2014, kedy sa žalovaná odovzdania bytu nezúčastnila a byt nesprístupnila. To, že žalovaná predmetný byt užíva i v súčasnosti, vyplýva z jej vyjadrení v tomto konaní, kedy prezentovala i svoj názor, že predmetný byt nie je ochotná vypratať. Keďže žalovaná v súčasnosti už nie je vlastníčkou predmetných nehnuteľností a ani odvolací súd z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie nezistil žiadne užívacie právo žalovanej k predmetnému bytu / t.j. nájomný resp. iný obdobný právny vzťah/, súd prvej inštancie správne dospel k právnemu názoru, že žalovaná predmetný byt užíva neoprávnene, preto správne podanému návrhu v celom rozsahu ako opodstatnenému vyhovel, a to v zmysle § 126 ods. 1

Občianskeho zákonníka v platnom znení. Čo sa týka namietaných tvrdení žalovanej i v odvolaní, že celá dražba nehnuteľnosti prebehla podvodným konaním, odvolací súd konštatuje tak ako správne už uviedol i súd prvej inštancie, že s uvedenými a obdobnými námietkami sa súd vysporiadať už v rámci konania 15C/91/2014, v ktorom konaní súd posudzoval i cenu, za ktorú bol vydražený predmetný byt na vyššie uvedenej dobrovoľnej dražbe, pričom ako bolo už uvedené vyššie v predmetnom konaní okresný súd rozhodol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne tak, že návrh žalobkyne ako neopodstatnený v celom rozsahu zamietol, na základe čoho teda posúdil dražbu predmetných nehnuteľností konanú dňa 18.3.2014 ako platnú, preto odvolací súd túto námietku žalovanej nepovažoval za opodstatnenú. Čo sa týka CD nosiča predloženého žalovanou v tomto konaní, aj odvolací súd po oboznámení sa s obsahom uvedeného CD nosiča, uvádza, že na uvedenom nosiči dát sa nenachádzajú žiadne relevantné právne skutočnosti, ktoré by mali význam pre posúdenie nároku žalobkyne uplatneného v tomto konaní, a preto na uvedené dôkazy predložené žalovanou súd prvej inštancie správne neprihliadal. Súd prvej inštancie rovnako správne nevykonal ani ďalšie dokazovanie navrhované žalovanou, a to dotazom na Mesto Bojnice ohľadom oznámenia ceny obdobných bytov a nevykonal ani výsluch navrhovaného svedka Ing. E. ohľadom lopatky, ktorú našla žalovaná v kancelárii bývalého zamestnávateľa, ani výsluchom svedka Z., s ktorým mala údajne chodiť p. Gamanová vyberať pohľadávky v 90. rokoch, pretože navrhované dokazovanie nie je právne relevantné v tomto konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie správne podanému návrhu ako opodstatnenému vyhovel.

11. V súvislosti so žalovanej prejavom nespokojnosti s namietaným rozsudkom okresného súdu odvolací súd záverom konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovanej za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyne odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej, nakoľko jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).